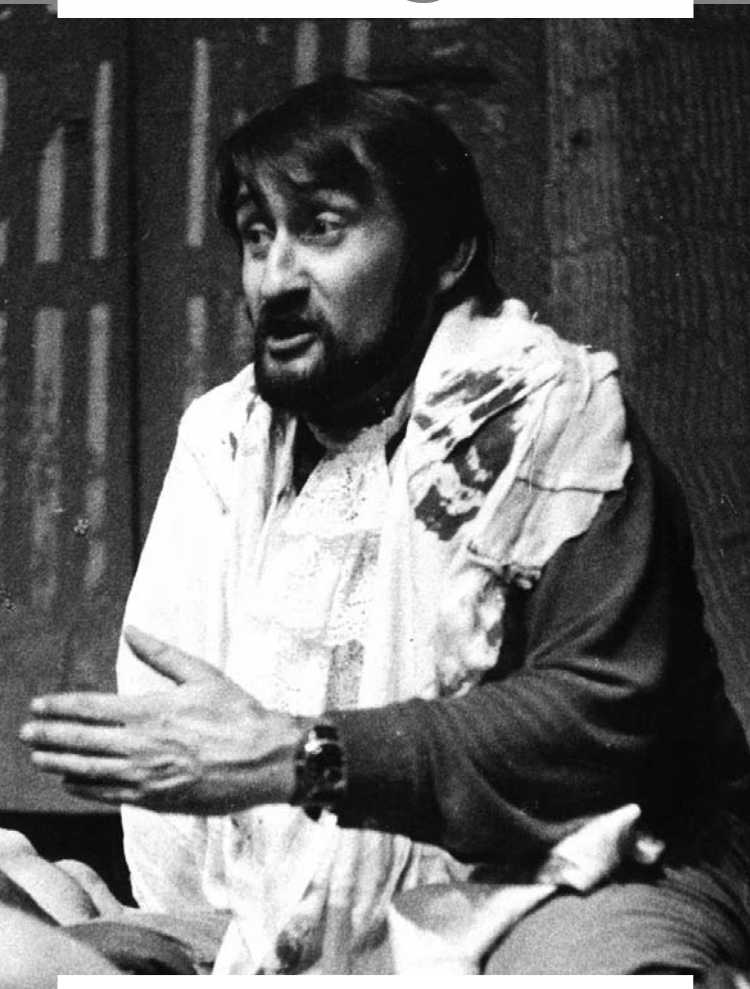

Činoherní čtení

Ve Smečkách 26, Praha 1

LISTOPAD 2010

PAVEL LANDOVSKÝ

vystoupí 11. listopadu v Činoherním klubu v rámci
Pražského divadelního festivalu německého jazyka
(*Voltaire: Candide / Lékař / 1971*)

Připravujeme

Tennessee Williams TRAMVAJ DO STANICE TOUHA

(A Streetcar Named Desire)

„Řekli mi, že mám nastoupit do tramvaje,
která jede do stanice Touha.“

Překlad: **Luba a Rudolf Pellarovi** / Úprava a režie: **Ladislav Smoček**
Scéna: **Hans Hoffer** / Kostýmy: **Simona Rybáková**
Hrají: **Lucie Žáčková, Ondřej Vetchý, Marika Procházková, Matěj
Dadáč, Lada Jelínková, Otmar Brancuzský a další.**

*Nevěřím v „dědičný hřích“. Nevěřím ve „vinu“. Nevěřím ani v ničemy,
ani v hrdiny; věřím, že jsou jen správné cesty a scestí, kterými se ubí-
rají lidé – ne že si je sami zvolili, nýbrž z nutnosti nebo z jiných popudů
v sobě, které jsou ještě méně pochopitelné, vlivem okolností, v kte-
rých se octli, i vlivem všeho, co tomu předcházelo.*

Tennessee Williams

Blanche Dubois je první a největší z řady Williamsových neurotiček,
které se prodírají skutečností jako nepropustnou džunglí, kde jim
spleť větví rozdírá tělo i duši, a v níž nakonec padnou za oběť něja-
kému dravci. Ten příběh džungle je ryze williamsovský – vrací se
v jeho hrách stále, ať jako zvukový nebo světelný motiv.

Jindřich Černý

*Po celý život mě pronásleduje utkvělá představa, že pokud po nějaké
věci toužím nebo ji nesmírně miluji, ocitám se ve zranitelné pozici –
patrně (nebo spíš pravděpodobně) přijdu o to, co chci ze všeho nej-
více...*

Z Williamsova eseje pro New York Times, 8. 3. 1959

THEATER.cz

PRAŽSKÝ DIVADELNÍ FESTIVAL NĚMECKÉHO JAZYKA

Pavel Landovský Z ČINOHERÁKU DO BURGTHEATERU

*Pavel Landovský hovoří o Činoherním klubu, o dobývání Vídně,
o emigraci a návratu domů, do Prahy.*

**Čtvrtek 11. listopadu 2010
v 19.00 hodin**

*Trigorin
A. P. Čechov: Racek
(režie J. Kačer, 1975)*

Sládek v Havlově Audienci (režie J. Menzel, 1990; foto ze zkoušky)

Host Činoherního klubu

LAIENGRUPPE AUS ÖSTERREICH

Johann Nestroy FRÜHERE VERHÄLTNISSE

Neděle 17. října 2010 v 18.00 hodin

Představení Nestroyovy komedie je spojeno s projektem nadace **Pro Infantibus**, jejímž účelem je financovat dětským lékařům a porod-
níkům ze zemí bývalého východního bloku postgraduální studium
na jedné z rakouských nebo německých klinik. Výtěžek z této akce
se použije na podporu moldavských lékařů.

Hraje se v německém jazyce. Bližší informace: mtrau@gmx.at

Hanuš Bor

*Milý Hanuš, mezi tvými dětskými rolemi je jedna navýsost spojená s dobrodružstvím a světem fantazie. Když ti bylo čtrnáct let, natácel jsi s Karlem Zemanem film **Ukradená vzducholoď**.*

To bylo štěstí, že jsem mohl trochu nahlédnout do práce režiséra, kterého uznává celý svět. Vždycky přicházel s velikánskou knihou, kde měl nakreslený celý film. To pro nás bylo zajímavější než natáčení. Měl smysl pro humor a čuch na herce. Obsazoval si staré mistry – vždyť v jeho filmech hrál Eduard Kohout a Zdeňka Štěpánka si vzal právě do *Ukradené vzducholoďi*, aby namluvil Kapitána Nema – a dával příležitost i hercům z Ostravy, Zlína a odjinud.

Dramatický básník Troscanini v Goldoniho Impresáriovi ze Smyrny (ČK, od r. 2006)

Jak si jako divák vzpomínáš na Činoherní klub 60. let?

My jsme sem se spolužákem Borisem Rösnerem chodili hlavně na Vodňanského a Skoumala. Nejvíc mě zasáhl Smočkův *Piknik*, *Bludiště* a *Podivné odpoledne Dr. Zvonka Burkeho*, *Zločin a trest*, z herců Jan Kačer, Jiřina Třebická a rád jsem chodil na Josefa Somra a Jiřího Hálka (s ním jsem se dlouho nedokázal vyrovnat, furt jsem si nedokázal vysvětlit, jestli taková přirozenost na jevišti je herectví).

Patnáct let jsi byl členem Divadla F. X. Šaldy v Liberci, kde tě potkalo mnoho postav světového i českého dramatu. Mohu se zeptat na *Shaffrova Amadea*?

Byli jsme jedno z prvních divadel, co tu hru uvedlo, ještě předtím než Miloš Forman natočil svůj film. Myslím, že se to představení Milošovi Horanskému povedlo. Já jsem tam hrál živě improvizaci na piano, a i když jsem to hrál hrozně, tak z jeviště to dobře působilo. Nějak jsem se s tou postavou potkal, navíc jsem to hrál se svým milovaným kolegou Vojtou Ronem. Tehdy jsem se Mozartem začal víc zabývat, takže před pár lety jsem už byl připravený na *Kouzelnou flétnu* v Dejvickém divadle.

A jaký byl tvůj *Peer Gynt*?

Tu postavu jsem dostal v tom správném věku. Sám jsem hrál mladého i starého Peera. Chodili na to tehdy hodně i mladí lidé. Byl tam orchestr i balet, který tancoval tanec trolů, Horský král tam říká:

„Rozemelte ho na kaši“ a ti šilení baletáci to vzali vážně...

V roce 1989 liberecké divadlo uvedlo dramatinizaci románu *Obsluhoval jsem anglického krále*, v níž jsi hrál hlavní postavu.

Premiéra tehdy byla 17. listopadu a druhý den už se stávkovalo. Petr Palouš ten román skvěle zdramatizoval a hráli jsme to v nově postaveném malém divadle. Scéna tam byla cesta, vlastně stejně jako celý Pindův život byl cesta, kterou dláždil až někde na tu Šumavu. Toho Hrabalova hrdinu jsme hráli tři, já toho prostředního a nejstaršího hrál Vašek Helšus. Na to mě Pavel Palouš obsadil do Kafkova *Procesu* jako Josefa K.. Ale nějak jsme si při zkouškách nerozuměli. Já jsem tenkrát už jezdil pryč, hrál jsem v muzikálu *Gigi* v plzeňském divadle hlavní milovnickou roli, kde jsem zpíval, tančil, měnil kostýmy a jezdil na kole. Bylo to najednou hodně namáhavé, když jsem měl v Plzni *Gigi* a v Liberci Hrabala a Kafku. A jednou jsem hrál a doslova jsem pletl nohama. Tehdy za mnou Pavel Palouš přišel: „To je ono!“ a já jsem si jen říkal: „Škoda, že mi neřekl dřív, že mám být trochu somnambulní.“ A to se mi stává celý život a je to jako v básničce *Dobrý den, Brno*, kde Halas říká, že rozumí čím dál miň. Já si připadám pořád jako začátečník, pořád vykulenej, překvapenej, ale možná že pro divadlo je to dobře...

Děkujeme za rozhovor (peh)

Strýček Leif v Rodinné slavnosti T. Vinterberga a M. Rukova (ČK, 2006)

JIŘINA TŘEBICKÁ

1. listopadu by oslavila 80. narozeniny vynikající herečka Činoherního klubu Jiřina Třebická.

Soňa v Dostojevského *Zločinu a trestu* (režie E. Schorm, 1966)

„Přichází tiše a neslyšně, postává trpělivě s dětsky našpulenou pusou, již unavený stín a předčasné rýhy uzavírají pevně jako těžký zámek. Promlouvá spíš lehce nachýleným postojem, hnutím ruky, nečekaným nakročením, temnými záblesky očí. Gesta plují prostorem v prostých křivkách, unaveně se skládají, bez hlesu dotýkají. Z uzamčených úst proudí slova v nepřerývaném rytmu, v němž jako by nebylo místa pro otázky a zvolání, mollový tón hlasu padá do zámlk, z nichž vylétne osamělý údiv nebo vzlyk pokoření.“

Helena Suchařpová o postavě Soni ve Zločinu a trestu, Divadlo září 1966

„Výrazné tmavé oči, subtilní až křehká postava, mimořádné hlasové možnosti – od ostrých dryáčnických tónů přes zralý, příjemný alt až po hlásek dívčí až holčičí... Pro jednu herečku ‚výbava‘ ojedinělá. Tak jsem ji poprvé viděl někdy v roce 1963 mezi dveřmi Divadla Petra Bezruče v Ostravě pár minut před koncem Langerovy *Periferie* při dopoledním představení pro školy. Byl to pro mne jednoznačně mimořádný objev a potěšení, že někdo někde ‚funguje‘ tak, jak já jsem se teprve fungovat chystal...“

Josef Abrahám v knize Činoherní klub 1965-2005

Meg Bolesová v *Pinterových Narozeninách* (režie J. Vostrý, 1967)

Paquetta v *Candidovi* (režie J. Vostrý, 1971)

„Co se týká individuálního stylu, zasluží dodat, že tak jako u tragikomických postav Giulietty Masinové bychom při charakteristice jejich působivosti váhali mezi nostalgii a melancholií, obsahovala řada postav Třebické tu grotesknost, již bylo české umění z let jejich vrcholných kreačí svázáno s místní a dobovou realitou a která poznamenala i její životní a herecké osudy.“

Jaroslav Vostrý v knize O hercích a herectví

Mary Tyronová v *O'Neillově Cestě dlouhého dne do noci* (r. L. Smoček, 1978)

Babička v *Horváthových Povídkách z Vídeňského lesa* (r. L. Smoček, 1981)

Mary Byrneová v *Syngově Drátenické svatbě* (režie L. Smoček, 1987)

Mára v *Shepardově Pravém západu* (režie J. Nebeský, 1990)

Martin Štěpánek (1947 – 2010)

16. září zemřel Martin Štěpánek.
V letech 1973-1976 byl členem Činoherního klubu.

Crackmiller ve Smočkově Pikniku

Ladislav Smoček: PIKNIK
režie Ladislav Smoček, 1965
Crackmiller (od r. 1973)

N. V. Gogol: REVIZOR
režie Jan Kačer, 1967
Miška (od r. 1973)

Milan Calábek: DOKTOR FAUST
režie Milan Calábek, 1974
Valentin

Jiří Mahen: CHROUST
režie Ladislav Smoček, 1974
sazeč Beran a Šotek

Ján Solovič: STŘÍBRNÝ JAGUÁR
režie Vladimír Kavčiak, 1975
Arch. Ilja Benedik

Leonid Leonov: VLK
režie Ladislav Smoček, 1976
Andrej Pavlovič Ostajev

Helena Albertová: PARÁDNÍ POKOJ
režie Ivan Zmatlík, 1976
Karel

F. M. Dostojevskij: STRÝČKŮV SEN
režie Ladislav Smoček, 1977
kronikář

Karel v Parádním pokoji Heleny Albertové

Doušky

■ 11. října byla pokřtěna nová kniha **Blanky Bohdanové Život jako takový** (Nakladatelství XYZ).

■ Do sbírky Institutu umění – Divadelního ústavu byla zakoupena část díla výtvarníka **Libora Fáry**. V září by se dožil 85 let.

■ Rodný dům **Pavla Landovského** v Havlíčkově Brodě zdobí od září pamětní deska. Jejím autorem je Radomír Dvořák.

■ 19. září se v Činoherním klubu uskutečnil večer věnovaný **Petru Čepkovi**. K připomenutí nedožitých 70. narozenin byl promítnut televizní film Ladislava Smočka *Bitva na kopci*.

Hosty večera byly Ivana Čepková, Petra Čepková s dcerou Damianou a Kristýna Čepková.

■ Bakalářskou práci *Scénografie Luboše Hruzy v Činoherním klubu v 60. letech* na FF UK napsala Markéta Vöröšová.

■ V 33. čísle časopisu DISK najdete článek *Jiří Hálek v původních hrách Činoherního klubu 60. let*.

■ Ve filmu Ondřeje Trojana *Občanský průkaz* hrají také **Jaromír Dulava** a **Marek Taclík**. Ve filmu Petra Šichy *Bastardi* můžete vidět **Jaroslava Hanušovou**, **Blanku Bohdanovou**, **Radka Holuba** a **Bronislava Poloczka**. Od 4. listopadu je v českých kinech k vidění film **Jana Švankmajera Přežít svůj život**.

■ 23. října vysílá Český rozhlas Vltava režijní rozhlasový debut **Iva Krobota – Století ryb** rakouského dramatika Ödöna von Horvátha. V inscenaci uslyšíte také **Vladimíra Javorského** a **Lucii Pernetovou**.

■ Vyšla 80. Revolver Revue.

Cinoherní klub uvádí:

Přehlídka amatérských divadelních souborů v roce 2010 se uskutečňuje za finanční podpory Ministerstva kultury ČR.

DIVADLO JESLIČKY / stálá scéna ZUŠ
Na Střežině Hradec Králové / soubor JEZLE

Sen o P.

Na motivy divadelní hry maďarského dramatika Zoltána Egressyho Portugálie.

Neděle 7. listopadu

Režie: **Emá Zámečníková** / Scéna, kostýmy: soubor Jezle / Hrají: **Magda Vokurková, Ondřej Souček, Lucie Burgrová, Vladimír Erbs, Tomáš Saidl, Tom Jirka, Anna Součková, Patrik Marek, Šárka Ziková.**

ČMUKAŘI / Turnov

Za každým rohem Jeskyňka

Umně se podařilo do jedné pohádky pro děti i dospělé spojit tři známé texty: o Smolíčkovi, o Červené Karkulce a Perníkové chaloupce.

Středa 10. listopadu v 10.30 hodin

Dramatizace a režie: **kolektiv souboru** / Loutky: **Romana Zemenová a Daniela Weissová** a **kolektiv** / Scéna: **Jaroslav Ipser a kolektiv.**

TURNOVSKÉ DIVADELNÍ STUDIO A. MAREK Sam Shepard Láskou posedlí

Stačí pár kilometrů správným směrem, aby všechno mohlo být jinak.

Neděle 28. listopadu

Překlad: **Jaroslav Kořán** / Režie: **Jaroslav Šilas Stuchlík**
Dramaturgie, scéna a asistent režie: **Petr Haken** / Světla: Seminář „T“ Jiráskova Hronova pod vedením **Pavla Hurycha**, svítí **Monika Hakenová** / Hrají: **Miloslav Holas, Lenka Meixnerová, Petr Haken, Jakub Chundela.**

Inscenace vznikla za finančního příspěví města Turnov.

V jaké hře se říká?

Vraví sa, že dožiť sa dnes šesťdesiatky, už zrejme nie je nič výjimočné. Ale keď človek žil dobrý život, ako som ho žil, dúfam, ja, tak to je výjimočné...

Hádanka 2/IX Budete-li znát odpověď na tři hádanky devátého kola naší soutěže, můžete je poslat na adresu pokladna@cinoherniklub.cz. Vylosovaný výherce získá dvě vstupenky na představení ČK.

www.cinoherniklub.cz

Poskytovatel čtyřletého grantu na provoz:
Hlavní město Praha

Inscenace ČK jsou realizovány rovněž s podporou
Městské části Praha 1

Partneři Činoherního klubu

PRAŽSKÁ
PLYNÁRENSKÁ
a.s.

Mitas
www.CGS.eu

Kooperativa
FOJTIŠOVNA A.S.

SPIELBERG

REVOLVER
REVUE

VYKÁRŤVÍ WALDORF
scena.cz
1. KULTURNÍ PORTÁL

Toner
www.radiohortus.cz

Mediální
Agentura
+ lidé + média + reklama

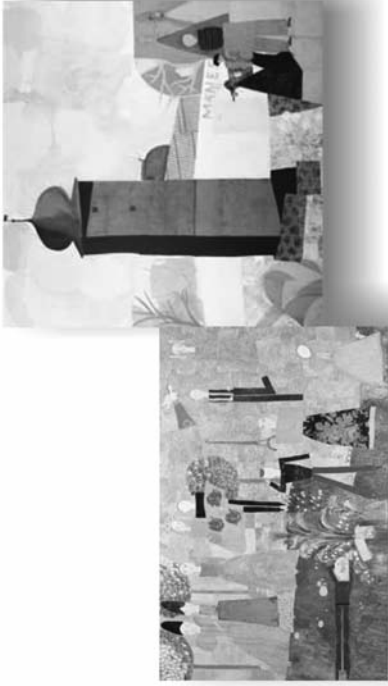
Redakce Činoherního čtení: **Roman Cisař, Petra Honsová, Radvan Pácl.**
Foto: **Miloň Novotný, Karel Meister, Pavel Kolský, Frank Roland-Beeneken, Miroslav Pokorný, Pavel Štoll.** Autorka hádanky: **Nikola Ryšavá.**
Jazyková korektura: **Andrea Fírtková.** Grafická úprava: **Kateřina Skalníková a Martin Straka.**

Galerie Smečky Vás zve na výstavu

Kateřina Černá

*něco starého, něco nového, něco bílého,
něco modrého, něco vypůjčeného*

od 20.10.2010 do 20.11.2010 / úterý – sobota, 11.00 – 18.30 hodin

Vstup zdarma pro držitele ZTP, ZTP/P, důchodce,
děti, studenty SŠ, VŠ a pro všechny držitele
Zákaznické karty Pražské plynárenské, a. s.

**Ve Smečkách 24, 110 00 Praha 1
(vedle Činoherního klubu)**

tel.: +420 222 210 268tel./fax: +420 222 210 272

e-mail: galerie.smecky@ppas.cz

